

ROCKTRON INTIMIDATOR

> **Distributor:** Warwick Music Equipment Trading (Praha CZ) s.r.o.
Spálená 23, 11000 Praha 1 | Tel.: 224-932-381 | info@warwick.cz | www.warwick.cz

> **Autor recenze:** Petr Los
> **Web výrobce:** www.rocktron.com
> **Doporučená cena:** 2 789 Kč

ZAJISTÉ NENÍ NA SVĚTĚ KYTARISTY, KTERÝ BY NETOUŽIL PODÍLET SE NA VYTVOŘENÍ KYTAROVÉHO EFEKTU SVÝCH SNŮ. MÍT SVŮJ VLASTNÍ OSOBITÝ ZVUK – TO JE TOTIŽ U MISTRA ŠESTI STRUN STEJNĚ DŮLEŽITÉ, JAKO NAPŘÍKLAD „ZLATO V HRDLÉ“ KAŽDÉHO ZPĚVÁKA. DOSAŽENÍ TAKOVÉHO „CÍLE“ NEMUSÍ BÝT MOŽNÁ ZASE AŽ TAK SLOŽITÉ. JE JEN POTŘEBA MÍT ZNÁMÉ JMÉNO, A UMĚT HRÁT O TROCHU LÉPE A ORIGINÁLNĚJI NEŽ TI OSTATNÍ. TO BY V TOM PAK MUSEL BÝT ČERT, ABY SE ODNĚKUD DŘÍVE ČI POZDĚJI NEVYNOŘILA NABÍDKA NA NĚJAKÝ TEN SIGNOVANÝ EFEKT ČI ZESILOVAČ.

No, pokud by bylo vše tak jednoduché, jak píší v úvodníku, kytarový trh by se hemžil ještě více signovanými modely aparátů a efektů, než jak je tomu dnes. Pořád totiž ještě platí, že výrobci těchto produktů neplýtají slavnými jmény. Pokud však po nějakém sáhnou, bývá to zpravidla sázka na jistotu. Komu například prošly rukama kytarové efekty Vox od Joea Satrianiho, ten ví, o čem je řeč. Takovýchto produktů není na trhu až tolik. Efekty vyrobené podle nároků a vkusu E. Van Halena, Petrucciho, Slashe, a samozřejmě Jimiho Hendrixe, jsou pro každého kytaristu velkým lákadlem a snem. S koupí každého efektu jako by se trochu přiblížil svému vysněnému idolu. Proto firmy čas od času vypustí na svět podobnou vlaštovku. V tomto případě se tak stalo pod taktovkou všem kytaristům známé americké firmy Rocktron. Tato firma se proslavila po spolupráci s kytaristou Alanem Holdsworthem a od té doby nerušeně pluje po moři kytarového vybavení, aparátů a rackových modulů. Fakt, že její efekty používá světová špička kytarového světa, mluví sám za sebe.

Heavy Bones

Chlápek jménem Gary Hoey prý ve svých šestnácti pochopil, že obyčejná střední škola pro něj nebude to pravé „ořechové“. Proč? Prostě proto, že se rozhodl hrát na kytaru a rozhodl se hrát dobře. Usoudil, že ten pravý muzikantský život je „někde jinde“, a po pár lekcích na proslulé Berklee College of Music se pustil do světa nočních klubů a blues-rockové muziky. Když hned napoprvé zaujal dokonce i Ozzyho Osbournu, otevřela se před ním velice pestrá hudební kariéra, která trvá do současnosti. Není potřeba patřit k nejbystřejším, abychom pochopili, že právě tento Gary Hoey je otcem testovaného produktu.

Hocus Pocus Army

Dnes si tedy dovoluji zhodnotit kytarové zkreslovadlo, – distortion jménem Intimidator, na jehož výrobě se společně s firmou Rocktron

TESTUJEME:

GARY HOEY SIGNATURE DISTORTION

podílel výše zmiňovaný Gary Hoey. Efekt je již na první pohled designově velmi podařený. Je přibližně 122 mm dlouhý, 88 mm široký a 37 mm vysoký, váží 410 g. Celé jeho šasi je vyrobeno z kovu a vyznačuje se na první pohled patrnou „bytelností“. Spodní strana efektu má na sobě nalepenou slabou molitanovou protiskluzovou vrstvu. Zde se zároveň nachází čtyři křížové vruty, po jejichž odšroubování se majitel dostane k šachtě s devítivoltovou baterií, kterou drží dvě molitanové podlecky. Dále je vidět plošný spoj zakrývající téměř celou plochu efektu. Potenciometry, vstupy a nášlapný přepínač jsou pevně vyvedeny přímo na plošný spoj. Na postranních stěnách se nachází kovová, 6,3mm jacková vstupní a výstupní zdíčka. Asi není třeba psát, že připojením jackového konektoru do vstupní zdíčky aktivujeme napájení efektu. Klasika.

Vrchní strana šasi je provedena ve stylu armádního maskování. A nese pět otočných potenciometrů opatřených pevnými plastovými knoby s bílou ryskou. První tři slouží k ovládání korekcí (Bass a Treble) a výstupní hlasitosti (Level). Spodní dva potenciometry pracují na charakteru zkreslení. První (Gain) určuje míru zkreslení celého efektu, druhý (Punish) pak ovlivňuje frekvenční křivku efektu, a tím i jeho výslednou barvu. Jednotlivé parametry efektu jsou popsány bílým písmem v černých obdélníčkách

na vrchní straně efektu. Pod potenciometry se nachází kovový nášlapný přepínač aktivující efekt. Mezi spodní dvojici potenciometrů je umístěna malá červená LEDka, která aktivní stav indikuje. Na protilehlé straně (směrem od hráče) je umístěna zdíčka určená k trvalému napájení efektu. Je samozřejmě nejlepší použít originální adaptér od Rocktronu. Kromě vrchní „maskovací“ strany je zbytek efektu nastříkán matnou černou barvou. Pokud byste efekt neměli trvale umístěn v pedalboardu a přemísťovali byste ho jen tak, připravil vám výrobce krásný sametový pytlíček. Do něho si můžete efekt umístit bez obav, že dojde k jeho poškrábání.

Deja Blues just in the Classroom...

Při testování efektů mě vždy nejprve zajímá jeho zvuk při nízkém nastavení jednotlivých parametrů.

Používal jsem obyčejný tranzistorový aparát Fender, protože mnoho normálně (ne)majetných muzikantů používá lehce dostupné aparáty a určitě nemá na výběr pět luxusních komb.

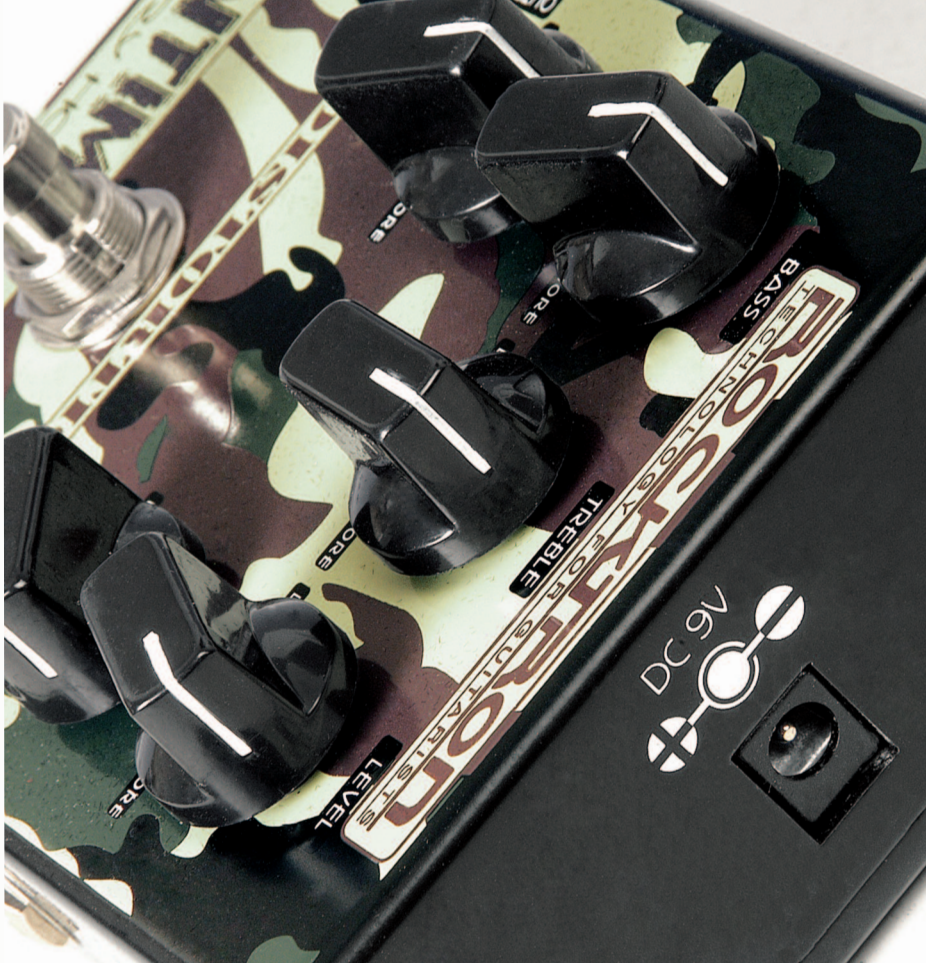
Nastavil jsem tedy efekt (viz *nastavení č. 1*) tak, aby byl minimální rozdíl mezi čistým zvukem a aktivovaným efektem. Parametry Gain a Punish zůstaly v nulové hodnotě. Na lubové Ibanezce jsem využil služeb předního snímače produkujícího plný tlustý zvuk. Při aktivaci efektu se do zvuku přidal lehký crunch, který je charakteristický pro staré aparáty. Při přepnutí na zadní snímač se zvuk logicky ztenčil a zachlupatil. Jakmile jsem začal pootáčet Gainem, začalo se zintenzivňovat i zkreslení. Při dalším prozkoumávání (viz *nastavení č. 2*) jsem pootáčet funkcí Punish. Přiznám se, že jsem od této funkce čekal maličko něco jiného.

Doufal jsem, že půjde o nějakou výraznou proměnnou frekvenční křivky, která bude průběžně měnit barvu zkreslení. Třeba od basů do středů. U většiny efektů podobná funkce hýbá pásmem mezi 300 Hz a 2 kHz. Zde se však zvuk při otočení zabasuje, zesílí a lehce ztratí chlupy. Jako by se vyčistil a zprůhlednil. Výrazně však vzroste hlasitost. Dalo by se říci, že v první polovině dráhy potenciometru je agresivnější a metalovější, zatímco druhá polovina vydává ortodoxnější a staromilštější zvuky nabušených lampových aparátů. O tom jsem se přesvědčil u dalšího zvuku (viz. *nastavení č. 3*). Zde jsem stáhl výšky nadoraz, basy ponechal téměř v polovině. Zkreslení jsem nastavil na čtvrt dráhy a Punish naplno. Ejhle, prvotřídní zvuk starého Fender Bassmana byl na světě. Zvuk byl tlustý (přední snímáče), valil se a tlačil s neobvyklou silou. Ve vyšších polohách táhl, ale nebyl uprskaný. Zachovával stále svůj převážně čistý charakter. Dynamika byla obrovská. Přiznám se, že už kvůli tomuto zvuku bych si tento efekt pořídil. Bluesman by zaplesal. Když jsem přidal ještě Gain a dosáhl tak poloviny dráhy (viz *nastavení číslo 4*), převtělil se onen starý Fender v Marshalla. Plný, tučný zvuk se středním zkreslením britského charakteru vhodného do rocku i hardrocku. Zkusil jsem při tomto nastavení vytlačit basy naplno, a málem oba reproduktory dostaly pokutu za rychlou jízdu. Toto nastavení není téměř možné bez poškození komba.

Dost bylo vyměkklých staromilských zvuků, vzhůru do říše „zla“. Teď už budu tvořit jen samé metalové peklo. Vyměnil jsem lubovku za Les Paul Epiphone a přepnul na zadní snímáče. Porodil jsem ostrý tvrdý zvuk, který byl ale celkem v normě (viz. *nastavení č. 5*). Žádná komická pila či ostré bzučení, které vzniká u levných tranzistorových aparátů ve spojení s kytarovými zkreslovadly. Zvuk se však nepříjemně naostřil, když jsem aktivoval funkci Treble. Až doposud jsem měl tento parametr úplně stažený. Po vytočení gainu na 2/3 a Punish naplno (viz. *nastavení č. 6*) se ozval velmi silný, nabušený zvuk, který se výborně hodil k hraní powerchordů a jiných typů doprovodů. Zvuk mi svou dravostí připomněl zkreslený moderní british sound typu Orange. Byl jiskřivý, jasný a nepřeslechtnutelný.

Největší zdvih má Gain v první třetině své dráhy. Tam se dokáže přetavit ze starého tvíďáku rovnou do moderního zvuku. Dále se zvuk budí

už méně. Kdybych měl určit, k čemu má efekt blíž, tak jednoznačně k britskému soundu. Druhou věcí, kterou musím dodat, je fakt, že i když je efekt řazen mezi distortiony, nejedná se o nějakou necitlivou pilu produkující drnění a chrčení. Ba naopak. Je to ten nejcitlivější distortion, jaký jsem kdy viděl. Při srovnání s mým Satchu-ratorem od Satrianiho, je toto přímo bluesová hračka, ale s velkým pracovním rozsahem.

Studios Utopia

Záhy jsem opustil prostředí své učebny a vyrazil vzhůru do studia. Jakkap asi bude „Zastrašovač“ hrát ve spojení s trochu jinými aparáty, než je erární trandák. Tak šup a je tam Marshall Class 5. Nízkowattový studiový Marshall Bluesbreaker, oblíbený třeba Joem Bonamassou, zachroptěl svým charakteristickým způsobem a vydal temnělý a zastřený zvuk. Poté, co jsem mu (viz. *nastavení č. 7*) zdvihl Treble (zatím poprvé), vytvořil jsem krásně rockový zvuk

Les Paula. Nádherně táhl v sólech. Uživatelé se vyplatí experimentovat s funkcí Punish. Po celém dni poslouchání tranzistorového aparátu byla lampová měkkost a sytost úžasná.

Nakonec jsem sáhl po oranžovém „potěšení“ Orange Thunder. To je aparát, který žádné krabičky nepotřebuje, hraje naplno a zběsile. Punkové ovládání hovoří za své. Zde Treble opět musel jít dolů (viz. *nastavení č. 8*). Orange jsem nastavil na „Dirty“ kanál a nechal ho lehce kreslit. Gain i Punish byly na 3/4 své dráhy. „Masakroidní“ zvuk, žádný kulatý high-gain ve stylu Blackstar či Messa, ale uřvaný kytarový zvuk, vhodný do riffové kapely typu ChickenFoot.

Na efektu Rocktron Intimidator je vidět a slyšet bludný bluesový kořen jeho majitele. Efekt je navýsost sofistikovaný, ale zároveň univerzální. Poslouží jak „punkáči“ s aparátem Marshall Valvestate, tak bluesmanovi s Fender 65 Twin Reverb. No, může být lepší vizitka? Try it...

J. ROCKETT AUDIO DESIGNS

ANIMAL OVERDRIVE Pedal

The Animal is our way of creating a 1968 “Plexi” Sound. The Animal is an extremely open and amp-like sound that can get you from a stock “Plexi” to a modified “Plexi” with the flick of the snarl switch.

The Animal can get very aggressive but it is by no means a distortion pedal. Just think of a cranked “Plexi” and how open and natural it sounds.

We love this pedal!

info@warwick.de | www.w-distribution.de | www.facebook.de/warwickmusicdistribution

From my hands to your hands

info@warwick.de | www.w-distribution.de | www.facebook.de/warwickmusicdistribution